

Gerard Oltmans

Voorzitter van de
Branchevereniging voor
Klussenbedrijven, VLOK

Bedekkingsdenken

In de bouw wordt vaak in laagjes gewerkt. Ondergrond, zandbed, bestrating of muur, stucwerk, afwerklaag, noem maar op. Nu is dat niet bijzonder, in veel (bouw)processen vooral een logische gang van zaken. In industriële processen is het vanzelfsprekend. Kijk hoe een auto opgebouwd wordt, ook Ikea-producten zijn prachtige bouw-inlagen-voorbeelden. Elk item dat je beet pakt klopt en draagt bij aan een perfect eindproduct.

In de bouw blijkt deze werkmethode net even anders uit te pakken. De lagen vormen eigenlijk bedekkingslagen. Een koplát op de aansluiting van het kozijn en het stucwerk is bedoeld om de scheurvorming tussen hout en stucwerk te maskeren. Onder het mom van 'Ik ben geen meubelmaker' worden kieren in verstek en plintaansluitingen geaccepteerd en opgevuld met kit of plamuur. Waarna grondverf, plamuur en aflag het aanzien moeten verbeteren. Schuren doe je alleen perfect op ooghoogte, want dat zie je. Betonnen plafonds worden afgewerkt met spack om oneffenheden minder zichtbaar te maken. De hele bouw is op het bedekkingsdenken ingesteld. Alles wordt opgeleverd met de gedachte dat de volgende procesgang eventuele oneffenheden af- dan wel toedekt.

Wat een winst zou het opleveren wanneer dat fouten herstellen niet meer nodig is. Wanneer het gewoon past of naar behoren is afgewerkt. Als klussenbedrijf heb je dat gelukkig zelf in de hand. Met kwalitatief goede materialen, een juiste maatvoering en je vakmanschap kan elke laag van opleverkwaliteit zijn. Dit scheelt tijd en geld en is pure winst voor jou en je klant. Probeer het maar eens.